

armo ja pattude andesandmisi risti lõddud ja üsses-töusnud Jeesuse jurest olla otsinud. „Niiud,” ütles ta „wöin minna apostole Paulusega öelda: minn a ei häbbene mitte Kristuse armoöppetuse pärast, sest se on Jumala väggi önnis-tusels igauühhele, kes ussu b.”

Jubba mõnda önnist ning pühhitsetud tunnikest ollid siin ramatolambris aeg ajast mädalainud, aga kusti neist ei wöi önsam eggia ennam pühhitsetud olla, kui need, mil issa ja tüttar öndsalts teggewa usso läbbi maisma Õnnisteggia sisse ühhendud, niiud selsis litust ja täanno Sellele andsid, kes se õige Issa on kõigile, sedda lapsiks nimmetasse ma peal.

Sest ajast sadik ep olnud maja wanna Bibel mitte ennam üks salla-öppetaja Lewise ja temma tütrele, sest fölik sallaus olli niiud löppenud. Möslemad ollid niiud üks sünda ja üks meel, möslemad nöudsid ühhel meel Jumala armo sees kasvada. Weel paljo wöissin ma kõneleda nende lännast üksipiddisest meselest, nende kasvamisest Issanda tundmisest, nende awa-litust usjotunnistust Temma nimme sisse, nende ello-loost Temma tede peal, agga minu arvates saab igga tähhele pannija luggija sest tül, mis ma suitsadil ollen ülles pannud.

Teised muutmisid sündisid weel möisa. Mönne aasta pärast olli Lewi mõisawallitsemisest tüddind, ta jättis sedda elloasset omma tütreaga mahha, teised tullid temma assemele, sunni wimaks se kaddund ning waesek jänud endine perremees, wannusest ja

murredest foormatus, möisa jälle ueste taggasi sai. Agga temma tulli taggasi ni kui Manasse, Issia poeg, kes omma willetsuses Issandat omma Jum-malat otsis, ennast omma wannemate Jummalala ette allandas. Tedda appi hüdis ja Issand temma pal-wed fulis ja tedda temma wannemate majasse tag-gasi töi.

Pärast sedda sündis weel mõnda sessinnatuses majas wanna perrekonna Piibli läbbi, sest ehk kõnne temmasti siin kui polele jäab, siis polle ometi temma luggu sepärrast weel mitte löppenud. Se tullew suur pääw saab meile vast õiete ilmutama, mis fasso sesamma on saatnud.

Jumala sõnna on ellaw ja terraw — terrawam kui tahheterrane mõet!

Mõtle hingamise päwa peale, et sa sedda pühbitsed.

Amerikas ühhes waises weileses linnas Kalivornia mafonnas, mis ühhe armja merrefalda peale olli ehhitud ellas üks jõukas mees, kes kellestki ei holind ommas ettemötisest ning teggemises. Issanda päwa pühbitsemist põlgas ta foggonist, pidas sedda tühhiseks ja olli omma argipäwatö kassal ehk omma tühja lusti taggaajamas, otse nenda, kuidas temma omma meel tedda juhhatas. Et merre peal wöiks lusti söita, hakkas ta sefs üht weilest laewa